

เรื่องคุยของลูกตอนที่44 เมื่อเอมิจังไปร่วมแสดงกิจกรรมกลางแจ้งในงานประจำปีสาธิตเกษตร บางเขน2556

โพสต์เมื่อ ม.ค. 04, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });
```

ด้วยภารกิจต่างๆที่มากมายของดิฉันทำให้ต้องเก็บเรื่องราวดีๆไว้แล้ว. ค่อยเอามาเล่าให้ฟังย้อนหลังเสียนานเลย. เมื่อวันที่ 30 พ.ย.2556 ที่ ร.ร. สาธิตเกษตร บางเขน มีงานประจำปี ซึ่งปีนี้เป็นปีแรกสำหรับครอบครัวเราได้มีโอกาสเข้าไปเยี่ยมชมความกว้างใหญ่ของสาธิตเกษตร ที่บางเขน. เพราะเอมิซึ่งเรียนอยู่ชั้นป.4 สาธิตเกษตร พหุภาษา. มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงกลางแจ้ง(ซึ่งเป็นประเพณีกันไปแล้วว่าเด็กป.4จาก พหุภาษาทุกคน จะได้มีโอกาสไปเที่ยวบางเขนประมาณวันออกไปเยี่ยมพี่ ประมาณนั้น). งานเริ่มตั้งแต่เช้า. คนเยอะมาก. หาที่จอดรถไม่มีเลย. คุณพ่อขับรถวนอยู่นานกว่าจะหาที่จอดได้(งานนี้เหมือนคุณพ่อได้กลับมาเยี่ยมมหาวิทยาลัยของตัวเอง แต่ไม่ได้แวะไปตักวิเศษฯ)ที่นี้.ร.ร.ใหญ่โตกว้างขวาง ตึกเยอะแยะเลย คนเยอะ อากาศร้อน ยิ่งดีที่มีต้นไม้และพัดลมระบายอากาศร้อนไปได้บ้าง

เอมิไปถึงก่อนเวลาที่นัดหมายไว้กับอาจารย์ที่มาประสานงาน. เจอเพื่อนๆในระดับชั้นป.4 ของเอมิบ้างแต่ยังไม่มาก. เลยตัดสินใจที่จะเดินดูตามซุ้มกิจกรรมเล่นเกมต่างๆ มีทั้งเกมยิงปืนเลเซอร์. เกมปากระป๋อง เกมจับลูกบอลโฟมในตุ่ม. และอีกหลายๆเกม สรุปว่าเอมิกับนัสนีและดิฉันช่วยกันเล่นเกม. ได้ของรางวัลกระจุกกระจิกมา. เยอะแยะเลย. เกมที่เล่นก็สนุกๆมากๆ. ผู้ปกครองที่มาเป็นคนช่วยดูแลซุ้มเกม น่ารักมากๆ. เลย แถมบางจุดก็มีพี่ทหารมาช่วยดูแลอำนวยความสะดวกด้วย(ไม่ได้มาเพราะว่ามีเรื่องกัน). ดูๆแล้วเกมกับของรางวัลเยอะมากๆเลยอะ. สมาคมผู้ปกครองเค้าเข้มแข็ง ขยันกันมากๆเลยคนช่วยกันเยอะอีกด้วยอะ

และเป็นเรื่องที่ต้องแอบมาสารภาพเอาไว้ตรงนี้ว่า. ตอนเข้าไปเล่นเกมตรงซุ้มจับลูกบอลโฟม ดิฉันคิดว่าได้เจอฟี้อย(คุณแม่น้องกานต์) กับน้องกานต์ด้วย เพราะเคยเห็นลงรูปในเฟสแบบว่าๆแต่คุ้นมากๆเลย.ตอนนั้นตัวเองนะ ตื่นเต้น เซินด้วยเพราะแอบปลื้มที่อ้อยมานานแล้ว. แต่ไม่กล้าทัก กลัวที่อ้อยจะตกใจ เลยได้แต่แอบมอง. เผลอหันมามองเอมิที่กำลังจะเล่นเกม ปรากฏว่าน้องกานต์แลกของรางวัลแล้วเดินหายไปแล้วระยะเวลา แค่5 นาที ที่ได้เจอฟี้อยจริงๆครั้งแรก แค่นี้ก็ใจแล้วค่ะ. (แต่ที่อ้อยไม่รู้หรอก)

พอเล่นเกมเสร็จก็เดินเที่ยวรอบๆบริเวณที่ใกล้ตึกเฉลิมพระเกียรติเพราะต้องรอพบอาจารย์. เลยแวะชิมอาหารตามซุ้มต่างๆซึ่งต้องบอกว่าร้านค้า เยอะมากๆ เลือกกินไม่ถูกเลย เพราะดูน่ากินไปหมดเลยหมดตั้งค้ไปหลายร้อยเลยคะ กินอิมพ์กวง จากนั้นได้เวลาไปจุดนัดพบแล้วค่อยเปลี่ยนเสื้อผ้า คราวนี้เพื่อนๆป.4 พหุภาษา มากันเพียบแล้ว

ชุดการแสดงที่เอมิใส่เป็นเสื้อสีแดง. สกรีนตัวอักษร. อ. ไว้ที่ด้านหลังเสื้อ. นุ่งโจงกระเบนสำเร็จรูปและใส่รองเท้าผ้าใบ มัดเก็บผมเรียบร้อย. รอเวลาที่แสดงนานมากเพราะงานกลางแจ้งเริ่มบ่ายโมง. และเริ่มแสดงจากนักเรียนชั้นมัธยมก่อนแล้วจึงจะไล่ระดับชั้นลงมาจนถึงชั้นประถม. ช่วงก่อนที่เอมิกับเพื่อนๆจะแสดง แด่ร้อนมากๆ แต่พอ ป.4พหุภาษาได้เริ่มแสดง. ก็มีเมฆมาบังพอดิเลยทำให้ไม่ร้อนจนเกินไป โชคดีจริงๆเลย. เอมิได้ยืนเด่นอยู่แถวหน้า ตรงกลาง. หน้าบริเวณต้นไม้ที่ท่านอาจารย์ใหญ่ที่นั่งอยู่พอดีเลย

เพลงที่อาจารย์เลือกมาให้เด็กแสดงมี4เพลง. เป็นเพลงที่สนุก. และเพราะ มากๆ โดยเฉพาะเพลง. กอ เอ้ย กอไก่.
ที่เด็กๆต้องลุกมากระโดดโชว์ตัวอักษรที่ด้านหลังเสื้อ เอมิได้กระโดดเป็นคนสุดท้ายซึ่งได้ ใส่เสื้อตัว. อ. อ่าง. เป็นการปิดท้ายเพลงเลย.
ช่วงที่รอการแสดงผลมาก่อนหน้าี้ ทำให้เห็นความแตกต่างและความเหมือนของบางเขนกับพหุภาษาหลายๆอย่าง

ความแตกต่างเรื่องความโตของเด็กๆ. ของที่บางเขนส่วนใหญ่ เด็กๆตัวโต ดูเป็นหนุ่มเป็นสาวกันมากแม้กระทั่งเด็กประถม. เทียบแล้ว. ป.4พหุภาษา
ตัวกระเป๋ากันมากมายเลย ส่วนเรื่องจำนวนนักเรียน. นักเรียนในแต่ละระดับชั้นของที่นี่เยอะมากเลย. แสดงกันที. กว่าจะจบในแต่ละระดับนานพอสมควร

ชุดการแสดงของที่บางเขนยังอยู่ในเรื่องของไทยๆ. และอาเซียน แต่พหุภาษามีคอนเซ็ปใหม่. จะเน้นความเป็นนานาชาติ และความเป็นสากลในระดับโลกมากกว่า

ในส่วนการแสดงที่ต้องมีอุปกรณ์ของบางเขนยังต้องมีอาจารย์คอยช่วยจัดให้ตามจุดต่างๆ. แต่ที่พหุภาษาจะเน้นตัวเด็กรับผิดชอบอุปกรณ์เอง

ส่วนเต้นหรือบ๊ายที่จัดการแสดงก็ไม่ค่อยเพียงพอเพราะคนเยอะมากๆบริเวณนั้นจึงคับแคบ. และที่เห็นชัดคือ
ผู้ปกครองที่บางเขนส่วนใหญ่นั่งดูกันแบบเก็บอาการไม่มีกรีดกราดหรือส่งเสียงใดๆ มีปรบมือบ้างเป็นครั้งๆไป แล้วแต่.
อาจารย์ที่เป็นพิธีกรจะพูดสนับสนุนซึ่งแตกต่างจากพหุภาษามากๆเพราะที่พหุภาษาผู้ปกครองมาเชียร์เด็กๆกันช่วยปรบมือ ส่งเสียงเชียร์ให้กำลังใจ.
โบกไม้โบกมือให้ลูกๆ ให้เด็กๆ. ไม่ใช่แค่นั่งดูอย่างเดียว. ร้องเพลงไหนได้ก็ช่วยกันร้อง

ส่วนบริเวณจัดงานของเราก็กว้างขวางมากๆสามารถกระจายดูได้ทุกที่รอบๆแถมยังมีอาคารที่สามารถดูจากมุมสูงได้อีกด้วย(อิอิอิ).
หากว่าด้านไหนมีแดดหรือร้อนสามารถหลบเข้าด้านร่มๆได้อีกด้วย. พหุภาษามีต้นไม้เยอะ ลมพัดเย็นสบายตลอด

ส่วนความเหมือนคือรูปแบบของอาคารและเสาธงที่หน้าอาคาร ลักษณะการก่อสร้างคล้ายๆกัน.
และความเป็นเอกลักษณ์ของสาธิตเกษตรคือความเป็นธรรมชาติของเด็กๆ. ภาพที่เห็นที่บางเขน. คือ กลางสนามฟุตบอล มีเด็กวิ่งเล่น. ปั่นจักรยาน.เตะฟุตบอล.
นั่งเล่นของเล่น. พูดคุยกันเสียงดังๆ. ภาพความเป็นเด็กคล้ายๆกันนะ

กลับมาที่เรื่องของเอมิ เมื่อจบการแสดง ของตัวเองก็ได้เวลาที่ต้องแยกย้ายกันกลับบ้าน บางคนอยู่พัทยา. ศรีราชา. บางบ่อ. ก็ต้องรีบกลับก่อนรถจะติดมาก.
ส่วนเอมิกับคุณแม่ขอแวะเดินเที่ยวสวนจตุจักรก่อนเพราะอยากเดินดูของ. และเอมิก็กียังไม่หมดแรง(พลังเยอะจริงๆเลยนะสาว. อ. เอมิ. ลูกอิซันเนี่ย)

อีกสามปีคงจะมีโอกาสมาเที่ยวงานประจำปีที่บางเขนอีกรอบเพราะถึงตอนนั้น นัตสึก็จะต้องไปอยู่ป.4 เหมือนพี่เอมิ เหมือนกัน....

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)